

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2007 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/07)

(2007/C 211/77)

Język postępowania: niemiecki

decyzjami, określoną w jednostronnej deklaracji zawartej w protokole z dnia 4 maja 1995 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, str. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 z dnia 4 marca 1991 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie (EWG) 283/71 (Dz.U. L 67, str. 11).

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i J. Müller)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2007 r. — CityLine Hungary Kft. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-237/07)

(2007/C 211/78)

Język postępowania: węgierski

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2007) 1901 z dnia 27 kwietnia 2007 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006, w części dotyczącej obciążenia skarżącej kwotą w wysokości 1 750 616,27 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Strony

Strona skarżąca: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Węgry) (przedstawiciel: Á. Menyhei, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca występuje przeciwko decyzji Komisji K(2007) 1901 wersja ostateczna z dnia 27 kwietnia 2007 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) za rok budżetowy 2006 i wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji w części, w której przewiduje ona obciążenie skarżącej w 50 % nieodzyskanymi refundacjami wywozowymi.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, po pierwsze, że pozwana niesłusznie zastosowała uregulowanie przewidujące obciążenie w 50 % zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 (¹). Zdaniem skarżącej przepis ten nie znajduje zastosowania w przypadkach, o których poinformowano Komisję zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 (²).

Po drugie, skarżąca wskazuje, że pozwana w odniesieniu do niektórych spornych przypadków naruszyła zasady prawidłowej administracji, bowiem złamała zasadę związania własnymi

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 2c ust. 1 wprowadzonego przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 375/2007 z dnia 30 marca 2007 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 4 kwietnia 2007 r.;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca utrzymuje, że art. 2c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 wprowadzony przez rozporządzenie (WE) nr 375/2007 (¹) jest nieważny. Artykuł ten dotyczy dalszej eksploatacji niektórych statków powietrznych zarejestrowanych przez państwa członkowskie.

Skarżąca, zajmująca się transportem różnych produktów droga powietrzną, podnosi, że zaskarżone przepisy rozporządzenia (WE) nr 375/2007 dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie.

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca utrzymuje, że art. 2c rozporządzenia (WE) nr 375/2007 narusza ogólną zasadę pewności prawa. Zaskarżone rozporządzenie uzależnia eksploatację statku powietrznego od przeszłego zdarzenia, które oczywiście nie było do przewidzenia dla zainteresowanych osób w niniejszej sprawie, a mianowicie wymaga ono wprowadzenia do rejestru przed przystąpieniem danego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej.

Skarżąca twierdzi również, że zaskarżony artykuł rozporządzenia (WE) nr 375/2007 narusza zasadę proporcjonalności przewidzianą w art. 5 WE. Skarżąca utrzymuje w tym względzie, że zaskarżony przepis ustanawia nieproporcjonalne ograniczenia dla podmiotów, których statek powietrzny został wprowadzony do rejestru państwa członkowskiego po przystąpieniu do Unii. Artykuł ten jest bez znaczenia dla bezpieczeństwa lotów i wprowadza niepotrzebne zasady i warunki, wykraczając poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów traktatu WE.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 375/2007 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 94, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2007 r. — Ristic i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-238/07)

(2007/C 211/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ristic AG (Burgthann, Niemcy), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann) i Rainbow Export Processing SA (San José, Kostaryka) (przedstawiciel: adwokat H. Schmidt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie na podstawie art. 231 ust. 1 WE nieważności decyzji Komisji z dnia 16 maja 2007 r. (2007/362/WE) w zakresie, w jakim zmienia ona decyzję 2004/432/WE w ten sposób, że w odniesieniu do Kostaryki w załączniku do tej decyzji nie jest już umieszczony w pierwszej kolumnie jej kod ISO-2, w drugiej kolumnie jej nazwa i w ósmej kolumnie „X” oznaczający, że na podstawie decyzji

2004/432/WE do Unii Europejskiej mogą być wwożone z Kostaryki zwierzęta z akwakultury i wyroby pochodzenia zwierzęcego z akwakultury;

- stwierdzenie co do istoty, że Unia Europejska jest zobowiązana do naprawienia szkody, jaką decyzja Komisji wyrządziła skarżącym;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji 2007/362/WE (¹), ponieważ wykreśliła ona Kostarykę w odniesieniu do zwierzęta z akwakultury i wyroby pochodzenia zwierzęcego z akwakultury z listy krajów trzecich, których plany w zakresie kontroli pozostałości zostały zatwierdzone.

Skarżące są przedsiębiorstwami, które zajmują się w szczególności przetwórstwem i sprzedażą krewetek z akwakultury Kostaryki i Ekwadoru. Podnoszą one, że zaskarżona decyzja dotyczy ich zarówno bezpośrednio, jak i indywidualnie w rozumieniu art. 230 ust. 4 WE.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą w szczególności, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem z powodu naruszenia zasady proporcjonalności. Zarzucają one ponadto naruszenie prawa do bycia wysłuchanym oraz nadużycie władzy przez pozwaną.

(¹) Decyzja Komisji 2007/362/WE z dnia 16 maja 2007 r. zmieniająca decyzję Komisji 2004/432/WE w sprawie zatwierdzenia przedłożonych przez kraje trzecie zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE planów w zakresie kontroli pozostałości [notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2088] (Dz.U. L 138, str. 18).

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2007 r. — Pathé Distribution przeciwko EACEA

(Sprawa T-239/07)

(2007/C 211/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pathé Distribution SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: P. Deprez, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)